
Declaració de la Presidència del CVC a propòsit dels incendis forestals (bilingüe)

La insuportable situació que els incendis d'este agost ens està fent viure a tota Espanya no és menys greu a la Comunitat Valenciana. Governants i polítics han hagut d'interrompre les seues raonables vacances, però la cultura i la ciència no descansen.

Santiago Grisolí, il·lustre predecessor meu, es va dedicar insistentment a este assumpte de rellevància vital. La *Jornada sobre incendis forestals* celebrada l'octubre de 2012, coordinada per Martín Quirós i Vicente Muñoz Puelles, la publicació de la qual convida a consultar, en dona fe. Recorde part del seu breu discurs inaugural: " ... El nostre camp de treball és la cultura, i en este assumpte dels incendis forestals necessitem, precisament, cultura científica ... La cultura cívica també, i en això procura treballar esta institució amb crides continuades a la consciència ciutadana, reivindicant els valors culturals, ecològics i econòmics del patrimoni natural comú per a ajudar-nos a manejar este problema tan complex en què s'han convertit els incendis forestals, cada vegada més devastadors i perillosos ..." Van participar també professionals i les empreses Embention, Bio-Iliberis, Fligtechs Systems, la Fundació CEAM i IMELSA.

El primer informe, titulat *Estudi per a evitar o minimitzar els incendis forestals*, va ser aprovat el febrer de 2004. Es parlava del Pla Forestal Espanyol, de les mesures de prevenció i extinció d'incendis, de la legislació autonòmica, de la importància de l'educació mediambiental i de la investigació. En el *Manifest en defensa dels boscos*, emés a propòsit, es va proposar, pel suggeriment d'Eduardo Primo Yúfera, la creació d'un institut multidisciplinari, un Institut Tecnològic del Foc. En 2007 l'habitual concurs escolar va versar sobre els incendis forestals amb la finalitat de sensibilitzar els jòvens valencians. En 2010 va tindre lloc la Jornada 'Cap a la consideració penal de la provocació deliberada dels incendis forestals com a crims contra la humanitat i la biosfera'. I es va concedir la Medalla del CVC a la Unitat Militar d'Emergències.

Des de les comissions de Ciències i Jurídica s'ha fet un seguiment sistemàtic de les campanyes estivals amb la compareixença dels responsables autonòmics en prevenció i extinció. L'última va donar lloc a la declaració corresponent aprovada en sessió plenària al juny d'enguany. Segons les dades oferides, en la Comunitat Valenciana s'ha produït una mitjana anual de 330 incendis i unes 5.500 hectàrees en la dècada passada. El 63% per negligències i fins al 26% intencionats.

Aigua, aire, foc i terra són històricament i culturalment acceptats com els quatre elements de la naturalesa. Cadascun necessita urgentment un pacte d'estat que regule i gestione el territori, el seu ús i el gaudi per les persones i les espècies animals i vegetals que l'habiten. Per

més mitjans que es destinen, no hi ha campanya d'extinció capaç d'impedir la tragèdia sense una prevenció permanent i constant.

Hui plorem pèrdues humanes irreparables i quantioses conseqüències materials i econòmiques. No podem seguir així. Hem d'actuar amb profunditat i rigor científic, i disposar de tots els mitjans que siguen necessaris. A tots, administració, institucions i ciutadania ens correspon participar-hi activament.

La insoportable situació que los incendios de este agosto nos está haciendo vivir en toda España no es menos grave en la Comunidad Valenciana. Gobernantes y políticos han tenido que interrumpir sus razonables vacaciones, pero la cultura y la ciencia no descansan.

Santiago Grisolí, mi ilustre predecesor, se dedicó insistentemente a este asunto de vital relevancia. La Jornada sobre incendios forestales celebrada en octubre de 2012, coordinada por Martín Quirós y Vicente Muñoz Puelles, cuya publicación invito a consultar, da fe de ello. Recuerdo parte de su breve discurso inaugural: “ ... Nuestro campo de trabajo es la cultura, y en este asunto de los incendios forestales necesitamos precisamente cultura científica ... La cultura cívica también y en eso procura trabajar esta institución con llamamientos continuados a la conciencia ciudadana, reivindicando los valores culturales, ecológicos y económicos del patrimonio natural común para ayudarnos a manejar ese problema tan complejo en el que se han convertido los incendios forestales, cada vez más devastadores y peligrosos ...” Participaron también profesionales y las empresas Embention, Bio-Iliberis, Fligtechs Systems, la Fundación CEAM e IMELSA.

El primer Informe, titulado *Estudio para evitar o minimizar los incendios forestales* fue aprobado en febrero de 2004. Se hablaba del Plan Forestal Español, de las medidas de prevención y extinción de incendios, de la legislación autonómica, de la importancia de la educación medioambiental y de la investigación. En el *Manifiesto en defensa de los bosques*, emitido a propósito se propuso, a sugerencia de Eduardo Primo Yúfera la creación de un instituto multidisciplinar, un Instituto Tecnológico del Fuego. En 2007 el habitual concurso escolar versó sobre los incendios forestales con la finalidad de sensibilizar a los jóvenes valencianos. En 2010 tuvo lugar la Jornada *Hacia la consideración penal de la provocación deliberada de los incendios forestales como crímenes contra la Humanidad y la Biosfera*. Y se concedió la Medalla del CVC a la Unidad Militar de Emergencias.

Desde las comisiones de Ciencias y Jurídica se ha hecho un sistemático seguimiento de las campañas estivales con la comparecencia de sus responsables autonómicos en prevención y extinción. La última dio lugar a la correspondiente Declaración aprobada en sesión plenaria en junio de este año. Según los datos ofrecidos, en la Comunidad Valenciana se ha producido una media anual de 330 incendios y unas 5.500 Hectáreas en la pasada década. El 63% por negligencias y hasta un 26% intencionados.

Agua, aire, fuego y tierra son histórica y culturalmente aceptados como los cuatro elementos de la naturaleza. Cada uno de ellos necesita urgentemente de un pacto de estado que regule y gestione el territorio, su uso y su disfrute por las personas y las especies animales y vegetales que lo pueblan. Por más medios que se destinen no hay campaña de extinción capaz de impedir la tragedia sin una prevención permanente y constante.

Hoy lloramos pérdidas humanas irreparables y cuantiosas consecuencias materiales y económicas. No podemos seguir así. Debemos actuar con profundidad y rigor científico, y disponer de cuantos medios resulten necesarios. A todos, administración, instituciones y ciudadanía nos corresponde participar activamente en ello.